

BIBLICKÉ TEXTY:

Ezechiel 34, 11-16.20b-24: Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty. Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi. Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách izraelských hor. Budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských. Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívat, je výrok Panovníka Hospodina. Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit.“ Hle, já vykonám soud mezi ovci vykrmenou a ovci hubenou, protože odstrkujete bokem a plecemi všechna neduživá zvířata a trkáte je svými rohy, takže jste je rozptýlili mimo stádo. Já zachráním své ovce a nikdo je už nebude loupit. Já vykonám soud mezi ovci a ovci. Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem. Já, Hospodin, jim budu Bohem a David, můj služebník, bude uprostřed nich knížetem. Já, Hospodin, jsem promluvil.

List Efezským 1, 15-23: Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvěceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. ‚Všechno podrobil pod jeho nohy‘ a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.

Matouš 25, 31-46: Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici. Tehdy řekne král těm po pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘ Tu mu ti spravedliví odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘ Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.‘ Potom řekne těm na levici: ‚Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘ Tehdy odpoví i oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.‘ A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Den Krista Krále

Čím mi přibývají léta, tak silněji vnímám a prožívám čas na zemi svěřený podle jednotlivých období církevního roku (Advent, Vánoce, Zjevení Páně, postní doba, Velikonoce, Svatodušní doba). Ten se dnes a v tomto týdnu završuje. Čtení z proroka Ezechiele a z Matoušova evangelia mluví o Pastýři a Králi, ale my nejsilněji vnímáme slovo soud a Soudce. Druhé čtení je modlitbou apoštola Pavla. Na závěr církevního roku je nám dán čas k modlitbě. Můžeme si promýšlet svůj osobní vztah k Bohu, otevřít se mu. Začít poděkováním za projevy víry v naší náboženské obci svým spolupracovníkům (sestrám a bratrům v církvi a těm, kteří bez příslušnosti k církvi pomáhají znevýhodněným, potřebným, sociálně slabým, lidem žijícím s handicapem, dětem z dětských domovů a mladým z domovů na půl cesty, nemocným a starým. To jsou v současnosti ti, o kterých Ježíš mluví v Matoušově evangeliu – nazí, hladoví, žízniví, nemocní. Lidé vězněni se pro nás stávají mnohdy těžce dostižitelní, i když i to se mění. Lidé na cestách jsou kapitolou samou pro sebe, ale to není dnes hlavním tématem. (Necháme to na jinou příležitost.)

Modlitba, kterou dnes slyšíme v Listu Efezským, je vyjádřením úžasu nad Boží velikostí a jednáním. Stojíme před Bohem nejen sami za sebe, ale se všemi, na které myslíme, jejichž služby a práce si vážíme. Myslíme i na ty, kdo u nás hledají pomoc a podporu. Otvíráme se Bohu, který je veliký a vznešený – Otec slávy. Opravdu si Bůh zaslouhuje velké úcty, není jenom kamarád, není ani stařeček na obláčku, je vznešený (neboť jeho je království i moc i sláva na věky, modlíme se v závěru modlitby Páně). Toužíme po pravém poznání, po duchu moudrosti, který přichází pouze od Boha. Dokázat vidět, co je v životě důležité, co je pravé a co ne. Písmo jasně říká, že správně vidíme jen srdcem, které je středem člověka; nejde jen o emoce (city), jde o pravé poznání a správné uvažování.

Vnímat - navzdory zkušenostem z minulosti a přítomnosti (světové války, holocaust, válka na Ukrajině a Blízkém východě) - naději, ke které se dobíráme svou vírou. Víra není naivní úvaha, že Pán Bůh může všechno zázračně zařídit. Pán Bůh je mocný v tom, jakým způsobem jedná se světem – totiž obětující se (dávající se) láskou. A část této moci, která nás naplňuje nekončící radostí, můžeme zažívat už tady. Tehdy,

když nezištně pomáháme, odpouštíme si a jsme laskaví až milosrdní, se naše důvěra v Boží kralování uskutečňuje už nyní. Dnešní čtení nás ujišťuje, že Boží kralování nastane jednou v plnosti, tedy všude a ve všem. To ať je nám povzbuzením v úsilí o budování těchto radostných vztahů, vyznačujících se pomáháním, promíjením nedostatků a laskavostí. Církev je nositelkou bohatého a slavného dědictví. A tak přes její nedostatečnost vnímejme církev a její lid pozitivně. To dědictví, které máme zdědit, je stále společenství s Bohem, které člověka naplňuje tak, že si už víc štěstí a blaženosti nemůžeme ani přát. To je život v nebi. Jiný obraz pro to nemáme.